

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 15Saz/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0923100381
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kallová
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2023:0923100381.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach sudkyňou JUDr. Lucia Kallová, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar.: XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť Irak, trvalý pobyt B., D., cestovný doklad: NCD IRQ č. XXXXXXXX vydaný 10.07.2023, toho času umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov E., F. G. XX, XXX XX E., zastúpeného: Centrom právnej pomoci, so sídlom Račianska cesta 71, Bratislava, proti žalovanému Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Banská Bystrica, Sládkovičova 25, 974 05 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BB5-29-088/2023 – AV zo dňa 11. augusta 2023, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca bol dňa 12.01.2023 rozhodnutím OCP PZ Banská Bystrica č. PPZ-HCP-BB5-29-014/2023-AV administratívne vyhostený z územia Slovenskej republiky podľa § 82 ods. 1 písm. b/ a § 82 ods. 2 písm. a/ zákona o pobyte cudzincov z toho dôvodu, že má na území Slovenskej republiky neoprávnený pobyt a z dôvodu toho, že predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok.

2. Žalobca bol zaistený podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na základe vykonaných dôkazov už rozhodnutím žalovaného č. PPZ-HCP-BB5-29-015/2023-AV zo dňa 12.01.2023 na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 12.04.2023, za účelom výkonu rozhodnutia č. PPZ-HCP-BB5-29-014/2023-AV zo dňa 12.01.2023.

3. Zaistenie žalobcu bolo predĺžené rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB5-29-036/2023-AV na čas nevyhnutne potrebný najviac do 12.07.2023.

4. Rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB5-29-065/2023 -AV zo dňa 12.07.2023 došlo k predĺženiu zaistenia žalobcu na čas nevyhnutne potrebný najviac do 12.08.2023 za tým istým účelom.

5. Dňa 11.08.2023 vydal žalovaný napadnuté rozhodnutie, ktorým podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov a to opakovane o 2 mesiace t. j. od 12.08.2023 do 12.10.2023 (spolu od 12.07.2023 tri mesiace) na čas nevyhnutne potrebný, teda len do doby, kedy výkon administratívneho vyhostenia z územia Slovenskej republiky bude v tejto predĺženej lehote zaistenia realizovaný.

II.

Zhrnutie napadnutého rozhodnutia

6. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že pri preverovaní žalobcu v Schengenskom informačnom systéme bola pred jeho prvotným zaistením zistená pozitívna lustrácia. Zhoda odtlačkov prstov bola zistená v databáze EURODAC vykonanej žalobcom dňa 02.11.2017 v Grécku, kde požiadal o udelenie azylu, transakcie: GR1LER20171103303816. Záznam na osobu pod menom A. B. C., nar. XX.XX.XXXX do informačného systému SIS II dňa 05.03.2020 vložilo Taliansko s opatrením bez toho, aby došlo k prezradeniu existencie záznamu (skrytá lustrácia) k osobe. Dňa 18.08.2021 vložilo do systému záznam Nemecko, podľa čl. 24 Nariadenia EP a R (ES) č. 1987/2006 a opatrením na vonkajšej hranici bol odopretý vstup do krajiny žalobcovi, vo vnútrozemí s povinnosťou jeho osobu odovzdať orgánu cudzineckej polície za účelom jej vyhostenia z územia schengenského priestoru. Ako druh trestného činu bol v zázname uvedený text: „Trestná činnosť súvisiaca s terorizmom“.

7. Žalobca v hore uvedených súvislostiach nebol v zmysle dublinského nariadenia, / čl. 24 bod 4 Nariadenia EP a R (EÚ) č. 604/2013 - Dublin III /ako žiadateľ zaistený v Grécku na účel podľa § 88 ods. 1 písm. c) zákona o pobyte cudzincov. Cudzinec na ktorého bolo vydané upozornenie na účely odopretia vstupu, alebo ktorému bol uložený zákaz vstupu je podľa § 2 ods. 8 zákona o pobyte cudzincov nežiaducou osobou. Bol zvolený postup podľa § 77 a nasledujúcich zákona o pobyte cudzincov. Žalovaný teda na základe toho uplatnil postup o návrate žalobcu v súlade so smernicou 2008/115/ES, tzv. návratová smernica.

8. Žalovaný vychádzal v rozhodnutí o administratívnom vyhostení z toho, že trest vyhostenia je limitom pre zaistenie a pre naplnenie účelu a reálnosti vyhostenia cudzinca. Konštatoval, že žalobca neuviedol jediný konkrétny dôvod, ktorý by zakladal prekážku vyhostenia, nepredložil žiadne dôkazy, okrem žalovanému známej bezpečnostnej situácií v krajine pôvodu. K svojej osobe uviedol len to, že sa v prípade návratu do krajiny obáva o svoj život a preto sa tam vrátiť nechce. Právny zástupca v konaniach tvrdí, že z domovského štátu utiekol, avšak podľa zápisnice spísanej krátko po jeho zadržaní uvádzal, že z krajiny odišiel dobrovoľne, odcestoval najprv do Turecka kde dlhšie pracoval na stavbách, potom následne migroval cez rôzne krajiny s cieľom dostať sa do Nemecka. Dôvod odchodu uviedol náboženský. Požiadať o azyl na Slovensku nechcel. Nie je členom žiadnej politickej strany ani hnutia. V domovskej krajine sa ničoho nedopustil, nebolo voči nemu vedené žiadne trestné stíhanie. Odcestoval ako mladistvý, 19 ročný. Žalovaný následne konštatoval, že nepredložil a nenavrhol žiadny dôkaz na podporu svojich tvrdení, pričom nepriaznivá bezpečnostná situácia predstavuje väčšiu hrozbu z pohľadu stanovísk a odporúčaní MZVaEZ SR voči cudzincom cestujúcim do Iraku ako vlastným občanom.

9. Žalobca podľa žalovaného nespolupracuje napr. už pri vstupnom pohovore odmietol vypísať žiadosť o NCD a uviedol, že nevie zabezpečiť podporné doklady, ktoré by potvrdili jeho totožnosť. Preto ÚPZC E. požiadal dňa 16.januára 2023 Kriminálny a expertízny ústav PPZ Bratislava o lustráciu daktyloskopického materiálu v systéme AFIS a v systéme AFIS aktívnych členských krajín EÚ a Kriminálny a expertízny ústav P PZ Bratislava o zaslanie daktyloskopickkej karty pre ďalšie služobné potreby. Následne ÚPZC E. požiadal dňa 19.januára 2023 Národnú ústredňu INTERPOL Bratislava o potvrdenie totožnosti a o preverenie či menovaný je hľadanou osobou alebo či sa nedopustil trestnej činnosti. S ohľadom na skutočnosť, že žalobca je príslušník Iraku a tranzitoval cez územie Tureckej republiky ÚPZC Sečovce bolo písomnou formou oslovené príslušné zastupiteľské úrad ohľadom možnosti prijatia žalobcu ako občana Iraku. Veľvyslanectvo Tureckej republiky v Bratislave zaslalo zamietavé stanovisko tureckej strany a dňa 24. februára 2023 bola do ÚPZC Sečovce doručená informácia z ÚPZC Medveďov, o 1. ZR ÚHCP P PZ konzulárnej návšteve ZÚ IRQ vo Viedni za účelom odovzdania žiadosti o vystavenie NCD pre zaisteného ID: 201128. Po objasnení situácie konzul prejavil svoju ochotu vystaviť NCD po stotožnení osoby avšak potrebuje vykonať pohovor so zaistenou osobou prostredníctvom video hovoru. Bol vykonaný video pohovor s pracovníkom veľvyslanectva Iraku vo Viedni návratovým špecialistom Frontexu. Po rozhovore konzul potvrdil iracké občianstvo osoby a vyhlásil, že do ÚPZC Medveďov budú čo najskôr zaslané nové informácie o postupe pri vydávaní platného cestovného dokladu.

10. K opakovanému predĺženiu žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že sa pred vydaním rozhodnutia zaoberal tým, či bude možné vykonať administratívne vyhostenie v zmysle § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, teda či bude naplnený účel zaistenia. Konštatoval, že ÚPZC

Sečovce vykonalo chronologicky rad úkonov, ktorými podnikalo neustále kroky, ktoré smerovali najskôr k stotožneniu osoby k vydaniu cestovného dokladu a smerujú naďalej naplneniu účelu zákona. Až dňa 07.07.2023 bola do zariadenia doručená informácia z Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov v ktorej sa uvádza, že bola vykonaná konzulárna návšteva Zastupiteľského úradu Irackej republiky za účelom prevzatia náhradného cestovného dokladu pre účastníka konania. Zastupiteľský úrad Iraku diplomatickou nôtou zo dňa 06.07.2023 Slovenskej republiky (Ministerstvu zahraničných vecí a Európskych záležitostí Slovenskej republiky) vydanie náhradného dokladu pre účastníka konania potvrdil. Následne dňa 10.07.2023 bola na OCP PZ Banská Bystrica zaslaná informácia o tom, že dňa 10.07.2023 Zastupiteľský úrad Irackej republiky vydal na osobu menom A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v Ambar, Irak náhradný cestovný doklad, jednosmerný pas na návrat č. 00207671 tzv. one way Laissez - Passer por. č. 267.

11. Dňa 17.07.2023, dňa 31.07.2023 a dňa 04.08.2023 bol spracovaný návrh na mimoriadnu zahraničnú cestu do Irackej republiky, ktorá bola schválená riaditeľom ÚPZC E. a zástupcom riaditeľa ÚPHCP P PZ Bratislava. Následne bola žiadosť zaslaná na sekretariát ÚHCP PPZ Bratislava za účelom schválenia viceprezidentom Policajného zboru, riaditeľkou ÚMPS a prezidentom Policajného zboru. Bol zabezpečený v súčinnosti s leteckým útvarom ministerstva vnútra let. Vo všetkých prípadoch bola plánovaná služobná cesta zrušená.

12. Vzhľadom k tomu, že žalobcovi končí lehota zaistenia a zastupiteľský úrad Irackej republiky vydal dňa 06.07.2023 náhradný cestovný doklad, žalovaný konštatoval že za daných okolností existuje reálny predpoklad realizovania výkonu jeho vyhostenia. Poukázal na § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov, s tým žalobca dostatočne nespolupracoval, odmietal vypísať žiadosť o vydanie dokladu, nemal snahu o zaslanie podporného dokladu k jeho totožnosti a tým k urýchleniu vydania dokladu.

III.

Zhrnutie argumentov žalobcu

13. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal zrušenia predmetného rozhodnutia o zaistení a nariadenia jeho prepustenia zo zaistenia. Nesúhlasí s napadnutým rozhodnutím, nakoľko ho považuje za nezákonné. Napadnuté rozhodnutie je zároveň nedostatočne odôvodnené a tým nepreskúmateľné, čo sa týka zisťovania a skúmania podmienok existencie prekážok administratívneho vyhostenia žalobcu a teda zisťovaniu aktuálnej bezpečnostnej situácie v Iraku ako aj s ohľadom prekážok vyhostenia, pre ktoré došlo 3x k zrušeniu resp. neschváleniu služobnej zahraničnej cesty príslušníkov ÚHCP do Iraku za účelom výkonu vyhostenia žalobcu.

14. Poukázal na § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, s tým že limitom zaistenia okrem formálnej zákonnosti je aj jeho účelnosť a efektívnosť a aj súlad s čl. 5 ods. 1 písm. f) Európskeho dohovoru a čl. 3 Dohovoru a teda reálna možnosť a prípustnosť naplnenia účelu zaistenia, ktorým je v prejednávacom prípade výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení.

15. Konštatoval, že žalobca je irackej štátnej príslušnosti, sunitskej náboženskej vetvy, zaistený za účelom výkonu administratívneho vyhostenia z územia SR, pričom štátne orgány považujú vyhostenie žalobcu za nevyhnutné z dôvodu ochrany bezpečnosti štátu, pretože je považovaný za bezpečnostnú hrozbu. Poukázal na dostupné informácie o Iraku napr. Country Guidance Iraq 2022 a informácie Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR.

16. Žalobca v konaní pred žalovaným vypovedal, že sa v prípade návratu do krajiny pôvodu obáva o svoj život, preto sa tam vrátiť nechce. Tvrdil, že so slovenskými orgánmi doposiaľ riadne spolupracoval a svoju identitu nezamlčoval. K skutočnosti, že je považovaný za hrozbu pre bezpečnosť štátu, žalobca uviedol, že sa trestnej činnosti nedopúšťal v Iraku a ani mimo jeho územia. Žalobca sa nikdy sa trestných činov nedopustil, jeho otec bol obyčajným iráčanom, učiteľom, ktorý zahynul ako civilista pri vojenských útokoch počas vojny v Iraku.

Mal za to, že žalovaný sa nezaoberal tým, aké zaobchádzanie zo strany irackých štátnych orgánov žalobcovi hrozí v prípade jeho návratu, s tým že skúmanie prekážok vyhostenia v predmetnej veci nebolo dostatočné a napadnuté rozhodnutie je preto nepreskúmateľné.

17. Práva na ochranu bezpečnosti štátu a teda verejného záujmu a práva žalobcu nebyť mučený, či podrobený krutému alebo neľudskému zaobchádzaniu garantovaného čl. 3 Európskeho dohovoru, V prípade kolízie týchto dvoch záujmov má vzhľadom na absolútny charakter čl. 3 Európskeho dohovoru prednosť ochrana individuálneho záujmu žalobcu nebyť vystavený konaniu alebo zaobchádzaniu zakladajúcemu porušenie čl. 3 Európskeho dohovoru.

Poukázal na právny názor kasačného súdu vyslovený v rozsudku sp. zn. 1 SZa/9/2016 a 1Sza/31/2014. Namietal, že napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, pretože neobsahuje žiadnu právnu úvahu žalobcu ohľadom súladu jeho rozhodnutia s čl. 3 Európskeho dohovoru a v konaní o administratívnom vyhostení, mal mať žalovaný k dispozícii aktuálne správy o krajine, do ktorej má by príslušník tretej krajiny vrátený.

18. V závere žiadal, aby žalovaný v konaní pred súdom uviedol konkrétny dôvod opakovaného neschváleného výkonu administratívneho vyhostenia žalobcu na územie Iraku leteckým útvarom MV SR zo strany predstaviteľov prezídia Policajného zboru SR, nakoľko sú tieto okolnosti nevyhnutné pre riadne preskúmanie zákonnosti a držania žalobcu v zaistení. Limitom zaistenia je práve naplnenie účelu, a to reálnosť vyhostenia, vyhostiteľnosť cudzinca, pričom konanie o vyhostení musí byť vedené s riadnou starostlivosťou. Prebiehaním konania nemožno rozumieť len formálne začatie či priebeh takého konania, ale aj reálnosť vyhostenia. I keď definitívny záver týkajúci sa vyhostenia padne v inom konaní, súd nemôže ani pri rozhodovaní o zaistení ignorovať zjavné fakty, ktoré bránia vyhosteniu (nález Ústavného súdu). Žalobca navrhol, aby Správny súd v Košiciach rozhodnutie žalovaného; zo dňa 11.08.2023, č: PPZ-HCP-BB5-29-088/2023-AV, týkajúce sa žalobcu: A. H. C.. nar. XX.XX.XXXX. štátna príslušnosť: D.. I. J.: B., Irak, zrušil a nariadil, aby bol žalobca: bez dokladu totožnosti, toho času umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce, bezodkladne prepustený zo zaistenia.

19. Doplnením správnej žaloby zo dňa 05.09.2023 žalobca konštatoval, že obdržal odpoveď ohľadom nezrealizovania administratívneho vyhostenia žalobcu z územia Slovenskej republiky. Zo stanoviska Útvoru policajného zaistenia cudzincov Sečovce vyplýva, že najzásadnejším problémom vyhostenia žalobcu bola stále pretrvávajúca krízová situácia v súvislosti s pandemiou COVID – 19. Otázka krízovej situácie, resp. pozastavenia administratívnych vyhostení počas trvania covidových opatrení už bola predmetom konania pred Najvyšším súdom SR sp.zn. 10Szak/6/2020 zo dňa 25.08.2020, s tým že Slovenská republika dňom 17.06.2020 obnovila vykonávanie dublinských transferov zatiaľ len pozemnou cestou. Od roku 2020 až doposiaľ dochádza k realizácií administratívnych vyhostení cudzích štátnych príslušníkov, čo vyplýva aj z verejne dostupnej ročenky ÚHCP zverejňovanej pravidelne na internetovom sídle Ministerstva vnútra SR. Tvrdenie policajných orgánov, že za nevyhostiteľnosťou žalobcu je krízová situácia je preto pochybné, žalobca sa domnieva, že skutočným dôvodom je bezpečnostná situácia na území Iraku a jeho osobná situácia. Pokiaľ však policajné orgány tvrdia, že žalobca je nevyhostiteľný po dobu trvania krízovej situácie uvedené podporuje tvrdenie žalobcu o neúčelnosti jeho zaistenia. Krízová situácia trvá už tretí rok a v súčasnosti nie je možné určiť, kedy dôjde k jej zrušeniu. Z toho dôvodu je držanie žalobcu neúčelné a nezákonné. V závere poukázal na tlačovú besedu Prezídia PZ SR, kde bolo oznámené že na území SR boli zadržaní „dvaja teroristi“ ktorých Slovenská republika nevie vyhostiť pre krízovú situáciu.

IV.

Vyjadrenie žalovaného a žalobcu

20. K podanej správnej žalobe sa vyjadril žalovaný, ktorý okrem vyššie zmienených okolností uvedených v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že vzhľadom k tomu, že menovanému štátnemu príslušníkovi Irackej republiky končí lehota zaistenia a zastupiteľský úrad Irackej republiky vydal dňa 10. júla 2023 náhradný cestovný doklad, zariadenie konštatovalo, že za daných okolností existuje reálny predpoklad realizovania výkonu jeho vyhostenia a požiadalo správny orgán z uvedených dôvodov o predĺženie lehoty zaistenia podľa zákona o pobyte cudzincov. Žalovaný v zastúpení so zariadením naďalej vykonáva aktívne úkony smerujúce k realizácii návratu žalovaného v najbližšej možnej dobe, čím aj naďalej plní požiadavku konania s náležitou starostlivosťou a naplnenie účelu vyhostenia je aj podľa nás reálne.

21. Z dôvodu toho, že žalobca dostatočne nespolupracoval, odmietal vypísať žiadosť o vydanie dokladu, nemal snahu o zaslanie ani podporného dokladu k overeniu jeho totožnosti a tým k urýchleniu

vydania dokladu, ktorý nebol vydaný v požadovanej lehote. Bolo podľa žalovaného preto zákonné opätovne predĺžiť lehotu zaistenia. Z pohľadu vykonaných úkonov zariadenia na zabezpečenie letu bolo nutné predpokladať, že tento sa môže oddialiť, čo žalovaný nemohol a nemôže ovplyvniť. Konkrétne dôvody, na základe ktorých boli plánované zahraničné cesty zrušené nie sú žalovanému známe a nemôže ich súdu predložiť. Potrebné úkony a opatrenia na výkon vyhostenia je povinné vykonať zariadenie. Výkon vyhostenia je možné však vykonať a zabezpečiť aj iným spôsobom. V prípade žalobcu napríklad komerčnými letmi. Na základe podkladov zariadenia výkon bol zabezpečovaný v spolupráci s Leteckým útvarom MV SR, ktorý v čase vydania napadnutého rozhodnutia bol plánovaný. Mal zato, že Letecký útvar MV SR v rozsahu svojej pôsobnosti v súčasnosti zabezpečuje nielen prepravu ústavných činiteľov (v režime utajovaného charakteru), ale plní aj množstvo ďalších prednostných úloh pre účely Policajného zboru, Hasičského a záchranného zboru pri záchrane životov, ochrane zdravia a majetku, ako aj v oblasti humanitárnej pomoci pre iné štáty (Turecko, Sýria), požiare v Grécku koncom júla a začiatkom augusta, pomoc Slovinsku pri záplavách, úlohy pri odovzdaní štátnych príslušníkov Afganistanu a Sýrie v auguste do Bulharska, ktoré prijalo zodpovednosť za konanie o udelení azylu (tzv. dublinské transfery) a podobne, ktoré mohli viesť k zamietnutiu uvedených požiadaviek. Na dožiadanie žalovaného, prečo došlo k zrušeniu plánovaných mimoriadnych ciest k výkonu vyhostenia týmto spôsobom, Útvar policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce dňa 30.08.2023 uviedol, že najzásadnejším problémom k vykonaniu vyhostenia, je stále pretrvávajúca krízová situácia. Mimoriadnu situáciu vyhlásila vláda Slovenskej republiky od dňa 12. marca 2020 z dôvodu ohrozenia verejného zdravia II. stupňa v dôsledku pandémie infekčného ochorenia COVID-19. Bola vyhlásená podľa § 8 zákona č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov (uznesenie vlády SR č. 111 zo dňa 11.03.2020) a zatiaľ naďalej platí. Veľvyslanectvo Irackej republiky so sídlom vo Viedni, ako zastupiteľský úrad tohto štátu, bol o opätovnej zmene termínu vyhostenia žalobcu z uvedených dôvodov informovaný a zobral tieto skutočnosti na vedomie. Cestovný doklad na návrat žalobcu je naďalej platný, predpoklad výkonu vyhostenia je reálny. Vláda Slovenskej republiky napriek dlhodobu veľkej snahe príslušných návrhov apelujúcich na zrušenie mimoriadnej situácie pre pandémiu a tým aj vo veľkej miere jej negatívneho dopadu na už nepotrebné obmedzenia príslušných zákonov, hlavne pre nepriaznivý dopad na naviazaný sociálny systém, zatiaľ nezrušila, no podľa všetkých dostupných informácií, najmä podľa vyhlásenia povereného predsedu vlády Slovenskej republiky je predpoklad jej zrušenia v najbližšej novej dobe vysoko aktuálny.

22. Dňa 09.04.2020 nadobudol účinnosť zákon č. 73/2020 Z.z., ktorým sa menili a dopĺňali rôzne zákony Slovenskej republiky v súvislosti s ochorením COVID – 19. Podľa § 131i ods. 9 prechodných ustanovení zákona o pobyte cudzincov súvisiacich s krízovou situáciou výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení sa odkladá počas trvania krízovej situácie. Tento odklad však nie je dôvodom na prepustenie zo zaistenia podľa § 90 ods. 2 písm. b) prvého bodu, podľa ktorého zariadenie je povinné prepustiť bez zbytočného odkladu zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny, ak zanikol účel zaistenia. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia účel zaistenia v prípade žalobcu naďalej trvá. Nie je dôvod na jeho prepustenie z právnych a ani iných dôvodov, čo doteraz v prípade správnych žalôb v konaní vo veci zaistenia cudzinca (žaloby o prepustenie zo zaistenia, ako aj správne žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia) podľa príslušných ustanovení Správneho súdneho poriadku konštatovali a potvrdili napadnuté rozhodnutia o zaistení na účel výkonu administratívneho vyhostenia vydané po účinnosti zákona č. 73/2020 Z.z. k dnešnému dňu jednak všeobecné súdy Slovenskej republiky, ako aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, v súčasnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, kde okrem iného konštatovali aj skončenie núdzovej situácie v Slovenskej republike už dňom 17.06.2020. Zariadením a inými zúčastnenými útvarmi sa naďalej vykonávajú aktívne úkony na odsun, sú vedené s náležitou starostlivosťou a predpoklad na odsun v lehote zaistenia existuje, t.j. účel zaistenia podľa nás naďalej trvá. Žalovaný bral do úvahy konkrétne okolnosti žalobcu a má za to, že správna žaloba o zrušenie rozhodnutia o predĺžení lehoty zaistenia a prepustenie žalobcu zo zaistenia nie je dôvodná. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti navrhol, aby ju správny súd zamietol.

V.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

23. Správny súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a na nariadenom pojednávaní dňa 14.09.2023 podľa § 206 a nasledujúce zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len SSP) postupujúc a zisťujúc neformálne všetko

potrebné pre preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že argumentácia žalobcu v správnej žalobe nie je dôvodná a je namieste žalobu podľa § 229 SSP zamietnuť.

24. Na nariadenom pojednávaní súd rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť včas a riadne ospravedlnili a v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neprítomnosť taktiež ospravedlnil vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe.

25. Podľa § 2 ods. 1 písmeno h) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov (ďalej len zákon o pobyte cudzincov) neoprávneným pobytom zdržiavanie sa cudzinca na území Slovenskej republiky v rozpore so zákonom, osobitným predpisom alebo medzinárodnou zmluvou.

26. Podľa § 88 ods. 1 písmen b) zákona o pobyte cudzincov, policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia.

27. Podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov, štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Ak možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon administratívneho vyhostenia alebo trestu vyhostenia štátneho príslušníka tretej krajiny sa tento výkon predĺži z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny dostatočne nespolupracuje, alebo z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote podľa prvej vety, môže policajný útvar rozhodnúť, a to aj opakovane, o predĺžení lehoty zaistenia, pričom celková doba predĺženia lehoty zaistenia nesmie presiahnuť 12 mesiacov. Lehotu zaistenia nemožno predĺžiť, ak ide o rodinu s deťmi alebo zraniteľnú osobu. Štátny príslušník tretej krajiny je zaistený dňom vydania rozhodnutia o zaistení.

28. Podľa § 82 ods. 1 písmeno b) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar administratívne vyhostí štátneho príslušníka tretej krajiny, ak má neoprávnený pobyt na území Slovenskej republiky.

29. Podľa § 90 ods. 1 písmeno d) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar je povinný skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

30. Podľa článku 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd uverejneného v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb. a číslo 102/1999 Z. z. nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neludskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

31. Podľa článku 5 ods. 1 písmeno f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom - písmeno f) zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhostenie alebo vydanie.

32. Predmetom konania v tejto veci je preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BB5-29-088/2023-AV zo dňa 11.08.2023 o predĺžení zaistenia žalobcu podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov a to opakovane o 2 mesiace od 12.08.2023 do 12.10.2023 na čas nevyhnutne potrebný, teda len do doby, kedy bude výkon administratívneho vyhostenia z územia Slovenskej republiky v tejto predĺženej lehote zaistenia realizovaný.

33. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca sa nachádza v zaistení od 12.01.2023, kedy žalovaný rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB5-29-015/2023-AV zaistil žalobcu do 12.04.2023 na účely výkonu rozhodnutia o administratívnom vyhostení.

34. Následne u žalobcu došlo doposiaľ celkovo trikrát k predĺženiu zaistenia. Rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB5-29-036/2023 - AV zo dňa 08. apríla 2023 podľa § 88 ods. 4 druhá veta zákona o pobyte cudzincov (celkový čas zaistenia 6 mesiacov). Rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB5-29-065/2023 - AV zo dňa 12. júla 2023 podľa § 88 ods. 4 tretia veta zákona o pobyte cudzincov (o 1 mesiac) a aktuálne napadnutým rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB5-29-088/2023 – AV zo dňa 11. augusta 2023 podľa § 88 ods. 4 tretia veta zákona o pobyte cudzincov (o 2 mesiac), teda spolu 3 mesiace.

35. Proti obom predchádzajúcim rozhodnutiam podal žalobca správne žaloby vo veciach zaistenia, o ktorých bolo rozhodnuté najprv rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Sa/11/2023 zo dňa 24. mája 2023 a následne rozsudkom Správneho súdu v Košiciach sp.zn. 6Saz/2/2023 zo dňa 10. augusta 2023. Proti Rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Sa/11/2023 zo dňa 24. mája 2023 bola žalobcom podaná kasačná sťažnosť, o ktorej Najvyšší správny súd SR rozhodol rozsudkom sp.zn. 1Sak/11/2023 zo dňa 21. júla 2023 tak, že kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol.

36. Žalobca v tomto konaní namietal že rozhodnutie je len formálne a je podľa neho nepreskúmateľné, nakoľko je nedostatočne odôvodnené čo sa týka zaistovania a skúmania existencie prekážok administratívneho vyhostenia žalobcu ku dňu vydania tohto rozhodnutia. Poukázal na § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, s tým že limitom zaistenia okrem formálnej zákonnosti je aj jeho účelnosť a efektívnosť a aj súlad s čl. 5 ods. 1 písm. f) Európskeho dohovoru a čl. 3 Dohovoru a teda reálna možnosť a prípustnosť naplnenia účelu zaistenia, ktorým je v prejednávanom prípade výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení. Žalobca v konaní pred žalovaným vypovedal, že sa v prípade návratu do krajiny pôvodu obáva o svoj život, preto sa tam vrátiť nechce. Poukázal na dostupné informácie o Iraku napr. Country Guidance Iraq 2022 a informácie Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR, s tým že namietal zisťovanie aktuálnej bezpečnostnej situácie v Iraku a to s ohľadom prekážok vyhostenia pre ktoré došlo trikrát k zrušeniu resp. neschváleniu služobnej cesty.

37. K uvedenému správny súd uvádza, že je síce pravdou, že pre súd je pri preskúmaní rozhodujúci stav veci v čase vyhlásenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného, avšak stav daný v čase vydania tohto rozsudku odráža totožné fakty, ktoré boli predmetom hodnotenia v iných konaniach o zaistení žalobcu a ktoré žalobca opätovne namieta. Keďže v istých námietkach žalobcu ide o obsahovo totožnú žalobu, súd v poukazuje na odôvodnenia vyššie zmienených rozsudkov: Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Sa/11/2023 zo dňa 24. mája 2023, Správneho súdu v Košiciach sp.zn. 6Saz/2/2023 zo dňa 10. augusta 2023 a Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1Sak/11/2023 zo dňa 21. júla 2023.

38. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu o jeho nevyhostiteľnosti do krajiny pôvodu z dôvodu zlej bezpečnostnej situácie a neúčelnosti jeho zaistenia v rozpore s čl. 5 písm. f) Dohovoru možno podobne ako v rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 1Sak/11/2023 zo dňa 21. júla 2023 konštatovať, že námietky žalobcu sú založené iba na všeobecných konštatovaniach, pričom žalobca neuviedol jediný konkrétny dôvod, ktorý by zakladal prekážku jeho vyhostenia v zmysle § 81 zákona o pobyte cudzincov a pre ktoré by bolo jeho zaistenie za účelom výkonu rozhodnutia o vyhostení neúčelné a samotné vyhostenie nevykonateľné. Žalobca nepredložil žiadne dôkazy, okrem všeobecného konštatovania o nepriaznivej bezpečnostnej situácii, bez konkretizácie o individuálnej okolnosti žalobcu, pre ktoré by bolo možné posúdiť možnú existenciu rizika mučenia, neludského, ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania. Rovnako žalobca neuviedol ani jednu individuálnu okolnosť, ktorá by bola spôsobilá priznať úspech jeho tvrdeniu o zaobchádzaní v rozpore s čl. 3 Dohovoru, obmedzil sa len na všeobecné konštatovanie o zlej bezpečnostnej situácii s poukazom na dostupné informácie o Iraku napr. Country Guidance Iraq 2022 a informácie Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR. V tomto smere správny súd poukazuje taktiež na aktuálnu judikatúru Najvyššieho správneho súdu SR, rozsudok sp.zn. 2 Sak 11/2022 zo dňa 28. septembra 2022, ktorého závery sú právne relevantné aj vo vzťahu k predmetnému konaniu. Má za to, že žalobca neuviedol akým konkrétnym spôsobom sa ho zlá bezpečnostná situácia týka najmä vo vzťahu k zákonným požiadavkám, ktoré sú definované ako prekážky administratívneho vyhostenia. Zároveň počas konania nekonštatoval zlú bezpečnostnú situáciu v Iraku, ako dôvod jeho odchodu z tejto krajiny a o udelenie azylu na území Slovenskej republiky nežiadal. Naopak skutočnosti vyplývajúce z administratívneho spisu a popísané žalovaným osvedčujú odhodlanie žalobcu cestovať ako ekonomický migrant, bez dokladov a povolenia na pobyt s cieľom dostať sa do západných krajín.

39. Rovnako nemožno súhlasiť so žalobcom, že žalovaný nedostatočne skúmal prekážky vyhostenia vo vzťahu k bezpečnostnej situácii v krajine, s tým že skúmanie prekážok vyhostenia bolo nedostatočné a napadnuté rozhodnutie je preto nepreskúmateľné. Aj v tomto smere správny súd poukazuje na vyššie zmienené rozsudky súdov vo vzťahu k žalobcovi, v ktorých boli totožné námietky žalobcu posudzované. Zároveň s prihliadnutím na napadnuté rozhodnutie možno mať za to, že žalovaný sa zaoberal osobou žalobcu a jeho individuálnymi pomermi vo vzťahu k pomerom v krajine do ktorej má byť administratívne vyhostený v dostatočnom rozsahu vzhľadom na tvrdenia žalobcu. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že okrem všeobecnej zlej bezpečnostnej situácie v Iraku (na ktorú aj žalobca poukazuje aj v

žalobe) mu doteraz nie je známy konkrétny dôvod výslovnej obavy účastníka konania, ktorý by skutočne predstavoval jednu z prekážok administratívneho vyhostenia uvedenú v zákone o pobyte cudzincov, s tým že nepriaznivá bezpečnostná situácia v krajine predstavuje väčšiu hrozbu z pohľadu stanovisk a odporúčaní MZVaEZ voči cudzincom cestujúcim do Iraku, ako voči vlastným občanom. Aj napriek zlej bezpečnostnej situácii v Iraku, no nie na celom území, sa do tejto krajiny cestuje komerčnými letmi. Možno súhlasiť so žalovaným, že pri posudzovaní sa vždy vyžaduje individuálny prístup a nie všeobecné tvrdenia.

40. Zároveň správny súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 2Sak 5/2022 zo dňa 21. marca 2022, kde súd obdobne konštatoval: „Pokiaľ teda sťažovateľ vytýkal správnym orgánom nedostatočne zistený skutkový stav, dokonca tvrdí, že žalovaný sa situáciou v Pakistane vôbec nezaoberal, Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky neostáva než konštatovať, že správne orgány (ani krajský súd) nemohli zohľadniť iné okolnosti, než tie, ktoré od sťažovateľa výsluchom získali; tieto zistenia pritom pre elementárnu úvahu o danej otázke postačovali. Najvyšší správny súd nemohol s poukazom na dôvody uvedené v bode 25 tohto rozsudku prisvedčiť dôvodnosti kasačnej sťažnosti, že zisťovanie skúmania prekážok vyhostenia a bezpečnostnej situácie v Pakistane sa v konaní pred žalovaným vôbec neudialo. Kasačný súd má za to, že udialo, avšak pokiaľ nebola v správnom konaní zistená existencia prekážok jeho administratívneho vyhostenia práve pre nedostatok takéhoto tvrdenia zo strany sťažovateľa, nebolo možné žalovanému vytknúť výsledok takéhoto posudzovania, pretože ten sa odvíjal od tvrdení sťažovateľa“.

41. Správny súd vo vzťahu k námietkam žalobcu taktiež poznamenáva, že žalobca bol zaistený v zmysle ustanovenia § 88 ods. 1 písm. b) zák. č. 404/2011 Z. z. za účelom výkonu administratívneho vyhostenia. Zaistenie cudzinca na účely odsunu môže trvať len za predpokladu, že trvajú dôvody zaistenia a prebieha proces vyhostenia. Ak totiž nemožno vyhostenie vykonať, respektíve nie sú vykonávané kroky na vyhostenie cudzinca, stráca zaistenie svoj účel a tiež jediný účel dovolený Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalovaný správny orgán je v rámci rozhodovania o zaistení/predĺžení zaistenia povinný skúmať, či zaistením osoby bol naplnený účel, vyplývajúci z príslušných zákonných ustanovení a či rozhodnutím o zaistení nedošlo k neprimeranému zásahu do práv účastníka, chránených inými právnymi predpismi.

42. K tomuto správny súd uvádza, že žalovaný doteraz v konaní postupoval s náležitou starostlivosťou a podnikal aktívne kroky smerujúce k naplneniu účelu zaistenia, ktorým je výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení. Žalovaný predovšetkým vykonával kroky, ktoré viedli k stotožneniu žalobcu zastupiteľským úradom Irackej republiky vo Viedni ako irackého štátneho príslušníka a v konečnom dôsledku aj k vydaniu náhradného cestovného dokladu dňa 06.07.2023 (stotožnenie žalobcu na základe daktyloskopického materiálu - správa z Interpolu MV SR zo dňa 24.02.2023, pozitívna lustrácia v SIS II, stotožnenie žalobcu na príslušnom konzuláte, úkony v súčinnosti s konzulátom smerujúce k vydaniu cestovného dokladu, ktorý bol u žalobcu identifikovaný). Následne po stotožnení osoby žalobcu a vydaniu náhradného cestovného dokladu bol spracovaný návrh na mimoriadnu zahraničnú cestu do Irackej republiky najprv na deň 17.07.2023, následne na deň 31.07.2023 a naposledy na deň 14.08.2023. Predmetná zahraničná cesta bola schválená riaditeľom ÚPZC Sečovce a zástupcom riaditeľa ÚPHCP PPZ Bratislava. Následne bola žiadosť zaslaná na sekretariát ÚHCP PPZ Bratislava za účelom schválenia viceprezidentom Policajného zboru, riaditeľkou ÚMPS a prezidentom Policajného zboru. V súčinnosti s leteckým útvarom ministerstva vnútra bol zabezpečený let. Vo všetkých prípadoch bola plánovaná služobná cesta zrušená.

43. Dožiadanim na ÚPZC Sečovce bola správne súdu dňa 11. septembra 2023 doručená totožná odpoveď ako žalobcovi a žalovanému v súvislosti so zrušením plánovaných termínov administratívneho vyhostenia. V zmysle vyjadrenia ÚPZC Sečovce sa k administratívne vyhosteniu nepristúpilo z dôvodu, že krízová situácia súvisiaca s pandemiou COVID-19 na rokovaní vlády SR dňa 10-11. augusta 2023 zrušená nebola a minimálne do 15. septembra 2023 zrušená ani nebude. Na základe vyššie uvedeného ÚPZC Sečovce informoval Veľvyslanectvo Irackej republiky so sídlom vo Viedni o zrušení termínu 14. augusta 2023 administratívneho vyhostenia žalobcu, čo Veľvyslanectvo Irackej republiky so sídlom vo Viedni akceptoval a so zmenou termínu súhlasí. Po odpadnutí prekážok ÚPZC Sečovce promptne pristúpi k administratívne vyhosteniu žalobcu.

44. V zmysle § 131i ods. 9 zákona o pobyte cudzincov, sa výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení odkladá počas trvania krízovej situácie. Tento odklad nie je dôvodom na prepustenie zo zaistenia podľa § 90 ods. 2 písm. b) prvého bodu. K tomuto správny súd poznamenáva, že dňa 06.septembra 2023 prijala vláda SR novelu zákona č. 404/2011 o pobyte cudzincov, pričom v zmysle dôvodovej správy sa vzhľadom na zlepšenie pandemickej situácie súvisiacej s ochorením COVID-19 a zrušenie takmer všetkých obmedzení navrhuje úprava prechodných ustanovení súvisiacich s krízovou situáciou spôsobenou ochorením COVID-19 tak, že sa upravuje ich časová platnosť. Cieľom tejto novely, okrem iného je zrušenie odkladov administratívnych vyhostení počas trvania krízovej situácie. Vzhľadom na vyššie uvedené tvrdenia a zákonnú úpravu nemožno súhlasiť so žalobcom o neúčelnosti zaistenia a nevyhostiteľnosti žalobcu. Podľa názoru súdu s poukazom na princíp uvedený v ustanovení § 206 ods. 4 SSP (pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia), účel zaistenia žalobcu (výkon administratívneho vyhostenia) u žalobcu naďalej trvá. Napriek aktuálne nezrealizovanému administratívne vyhosteniu z dôvodu pretrvávajúcej krízovej situácie všetky úkony vykonané po zaistení žalobcu poukazujú na to, že vyhostenie žalobcu je reálne a možné. Dočasné pandemické opatrenia nemožno vnímať tak, že by automaticky viedli k záveru, že v žiadnom prípade neexistuje reálna perspektíva vyhostenia. Veľvyslanectvo Irackej republiky so sídlom vo Viedni zmeny v termínoch administratívneho vyhostenia akceptovalo pričom v platnosti naďalej zostal aj náhradný cestovný doklad žalobcu. Žalovaný zaistenie žalobcu predĺžil na čas nevyhnutne potrebný, najviac do 12.10.2023, pričom táto doba zaistenia neprekročila zákonom povolenú dobu zaistenia podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov.

45. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a tiež konanie, ktoré jeho vydaniu prechádzalo a po dôkladnom oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu dospel k záveru, že žalovaný postupoval správne a v súlade s platnou právnou úpravou a preto aj preskúmané rozhodnutie o predĺžení jeho zaistenia je vecne správne a zákonné. V správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a na jeho základe bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa súd v celom rozsahu stotožňuje. Rozhodnutie zodpovedá zákonu aj po formálnej stránke. Žalovaný sa podľa názoru súdu dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými, pre posúdenie predmetnej veci rozhodujúcimi skutočnosťami, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávany prípad. V jeho postupe neboli zistené také procesné pochybenia, ktoré by mali za následok nezákonnosť tohto rozhodnutia. Žalobcovi sa nepodarilo spochybníť zákonnosť preskúmaného rozhodnutia a jeho námietky neboli spôsobilé preukázať, že v jeho prípade existujú prekážky vyhostenia, rovnako tak nepreukázal, že dôvody zaistenia, ktorým je výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, neexistujú a nebolo možné ani spochybníť existenciu prebiehajúceho procesu vyhostenia.

46. Súd preto po preskúmaní napadnutého rozhodnutia správnu žalobu žalobcu podľa § 229 SSP ako nedôvodnú zamietol.

47. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s ustanovením § 168 SSP tak, že účastníkom nepriznal nárok na ich náhradu, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému žiadne účelné trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá sa podáva na Krajskom súde v Košiciach v lehote siedmich dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne

doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzyva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.